

LA VEU DELS AVIS

Nº 65 Revista de primavera 2019

Especial: 50è aniversari del centre!

RESIDENCIA STA. MARÍA DEL TURA

Instituto de Religiosas de
SAN JOSÉ DE GERONA

SUMARI

primavera 2019

Horaris i serveis

ÀPATS: dinar a la 13h i per sopar a les 18:15h
a la 4rt a i a les 19:15h al 1er pis

VISITES: de 10:30 del matí a 19:30 del vespre

SERVEI MÈDIC: dilluns, dimarts i divendres de
10 a 1 i el dimecres de 2 a 4 de la tarda

REHABILITACIÓ: de 9 del matí a les 13h

PERRUQUERIA : Dimarts, dimecres, dijous i
divendres als matins de 9 a 13 i els dijous
també de tardes (de 15h a 19h).

PODÒLOGA: segon dijous de cada mes.

MISSA: dilluns i dijous a les 9 del matí i
dissabte a les 18 hores

ROSARI: a ¾ de 19h (sala gran)

1 Editorial

GRUP DE LA REVISTA
LA DIRECCIÓ
EQUIP DE PASTORAL

4 Actualitat

NOTÍCIES
ESPECIAL

11 Reportatge

HISTÒRIA DE VIDA
ENTREVISTA

13 Articles

RACÓ DE TERÀPIA

16 Tot i més

CALAIX DE SASTRE
ACTES DE COMIAT
NOTES

A la portada:

Flaixos del cap de setmana en què
celebràvem l'aniversari

RESIDENCIA STA. MARÍA DEL TURÀ

GRUP DE REVISTA

Feliços 50! I és que anem sumant anys al vostre costat.

Sense pretensió de comparar, val a dir que EL 2015 ELS DE LA REVISTA també vam celebrar el número 50, una efemèride bonica de recordar i que com la d'enguany no oblidarem fàcilment. Igual que amb la dinàmica del centre, nosaltres continuem amb la mateixa il·lusió i pretensió del primer dia: que en el nostre cas és informar al lector sobre la vida sociocultural del centre, una idea/eina que començà ja al 2003.

Amb el temps hem procurat matiner l'esperit de totes aquelles persones que la fan possible, a partir del diàleg que s'extreu durant el taller setmanal, obert a totes les opinions. Creat per gent gran i pensat per a ser llegit pel mateix col·lectiu, esperem que us agradi aquest especial **50è aniversari.**

Equip de redacció

- Responsable de redacció i disseny: Agnès Vilanova i Bosch

- Residents col·laboradors: Asela, Anna C., Antonio S., Carles A., Consol B., Consol V., Dolors M., Elisa H., Elisa M., Elvira P., Emilia P., Esperança A., Esperança S., Francisca B., Joan S., Josep J., Josep B., Josep E., Lola T., Mercè B., Maria C., Maria Teresa M., Montserrat R., Montse R., Petronila, Pilar M., Rosa A., Rosa V., Vicens, Teresa A.

- Personal implicat: direcció, equip social, pastoral...

- Correcció: la Mònica i Loli

- Impressió: la recepció del centre.

- Confecció: els mateixos residents.

- Punt de contacte/ E-mail : educacion.social.tura@irsjg.org

- Visita'ns a la web del centre : www.residenciatura.org

- També segueix-nos a twitter (atenció a la gent gran)

Aquesta és una revista trimestral, creada pels mateixos residents del centre, durant el taller de la revista (DIMECRES de 11 A 12H)

El contingut que presenten els col·laboradors està adreçat i dissenyat pensant en el perfil dels nostres residents.

LA VEU DELS AVIS: gratuïta i sense ànim de lucre!

Des de la DIRECCIÓ

EPÍLEG

DEL LLIBRE COMMEMORATIU DEL 50È ANIVERSARI

És un orgull tenir l'oportunitat d'escriure aquest epíleg perquè formar part de la història d'aquests 50 anys de la Residència Santa Maria del Tura em genera sentiments de satisfacció i afecte molt profunds.

Aquest llibre (*50è aniversari 1969-2019*) és i marca la història de casa nostra. No només intenta recollir les dades històriques del que hem viscut en aquesta estimada ciutat, sinó que mira de plasmar i transmetre que, tot i haver passat 50 anys i estar immersos en una societat que ha d'adaptar-se a una infinitat de canvis, la Residència del Tura no ha perdut la seva més valuosa transcendència: els valors de tenir cura i acollir els qui ho necessiten amb senzillesa, humilitat i respecte. Això ho devem en gran mesura al fet que hem estat acompanyats per la calidesa d'un poble i d'una regió valenta, forta, entranyable i ferma a la qual hem d'agrair la confiança que ens ha dipositat i diposita en nosaltres cada dia.

El futur ens depara molts reptes. Tenim ganes d'afrontar-los i estem ansiosos de poder adaptar-nos a les noves realitats i necessitats que es presenten en la nostra societat.

Les meves darreres paraules són per agrair a totes les persones que durant aquests 50 anys han deixat i deixen la seva empremta a casa nostra - residents, famílies, col·laboradors, voluntaris, institucions, entitats i empreses - i especialment a les Germanes que ens han transmès i ens transmeten el llegat de la Fundadora, Maria Gay i Tibau: l'humanisme cristià, l'ètica, l'espiritualitat i professionalitat que han esdevingut la nostra senyal d'identitat.

MONTSE VALDAYO *Directora del centre*

PASTORAL

Presentació del llibre commemoratiu del 50è aniversari

Complim 50 anys que aviat és dit, i les germanes de la Comunitat estem emocionades per poder compartir aquesta data tan assenyalada amb les persones grans de qui tenim cura, amb l'equip de professionals amb qui tan bé ens complementem, amb els voluntaris que ens ajuden a acompanyar amb calidesa i, com no, amb la ciutat d'Olot que tan bé ens va acollir i continua acollint-nos després de tants anys.

La fundació de la Comunitat de Religioses de Sant Josep a Olot guarda un lloc molt especial en el nostre cor perquè va ser la primera a construir-se després de la mort de la nostra mare fundadora. La Comunitat de Santa Maria del Tura representa la continuació i expansió del llegat de l'obra de Maria Gay i Carme Esteve, les primeres vetlladores de Sant Josep de Girona.

Han estat 135 anys (des de 1885) en què les Germanes hem treballat per servir i vetllar pels infants, les persones malaltes, els ancians i ancianes i en definitiva per les persones desfavorides.

Com a Superiora de la comunitat d'Olot i en nom de totes les Germanes vull expressar el meu agraïment a tot l'Institut de Sant Josep i en especial a les germanes nascudes a Olot. També, a totes les que han passat per aquesta ciutat "alleujant el dolor i sembrant la pau" a tots els i les professionals, voluntaris i voluntàries, organismes i entitat, etc. amb qui treballem dia a dia i fem viva la nostra missió, visió i valors. I, com no, a tota la societat olotina: sense el vostre suport i complicitat tot això no hauria estat possible.

Amb aquest nou llibre us convidem a visitar els moments més importants d'una història compartida: la del poble d'Olot i les Religioses de Sant Josep. Que per molts anys puguem continuar-la.

Fidela Alonso

Superiora de la comunitat d'Olot

NOTICIES

SANT JORDI: llibres, sabons i roses!

23/04/2019

Aquest Sant Jordi, tot i que ha estat passat per aigua, ens ha deixat fer la tradicional passejada per les paradetes del Firal. Una sortida molt maca, que ens serveix perquè ens toqui l'aire, per comprar alguna rosa, però sobretot, per relacionar-nos i apropar-nos a la nostra gent i a la nostra estimada ciutat.

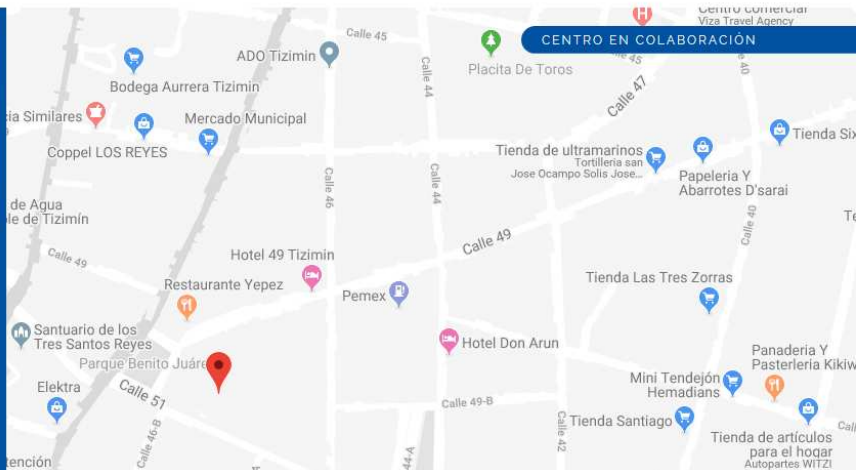
Unes 70 persones entre residents, familiars, voluntaris, germanes i treballadors de la residència del Tura, hem fet pinya per gaudir junts de la diada.

I per si no fos poc, per primer cop ens hem atrevit a presentar una parada, aprofitant que enguany commemorem els 50 anys del centre i ho volem promocionar. En ella s'han pogut vendre roses naturals, i també roses i sabons elaborats pels propis residents, els quals han estat participants col·laborant durant tot el dia a la parada per vendre-ho. Els diners recollits s'invertiran directament a l'Obra Social del centre però també per realitzar alguna sortida, excursió i/o alguna teràpia específica en benefici dels propis residents que viuen a la casa. Una experiència que de ben segur repetirem per l'ambient i companyonia que ha despertat!

Els 494,50 € recollits per sant Jordi
es destinaran a alguna activitat pels nostres residents
però també
serviran per executar la practica totalitat
d'un projecte a Mèxic.

*La inversió pretén sufragar el cost de la renovació de
la instal·lació elèctrica i la canalització d'aigües a
una Residencia
que s'anomena Los Tres Reyes (Tizimín),
i on l'Institut hi té una comunitat de germanes.*

Gràcies per fer-ho possible!

ARTISTES DEL "PLAYACK"

02/05/2019

El grup el formen una vintena de persones, totes elles jubilades, amb molta energia i gran sentit de l'humor, enguany amb nou repertori, molt innovador, però sempre mitjançant play-backs, mims i pallassos per fer-nos gaudir de les millors cançons i artistes.

Aprofitem per donar les gràcies afectuosament a totes les persones que van prendre part en l'espectacle i desitgem poder repetir l'experiència.

Fins a la pròxima

i moltes gràcies!

**

S'ACABA LA 2na TEMPORADA DE TERAPIA AMB GOSSOS

Gràcies Jordi, Lua, Mica, Coco i Neula! Junts ho hem passat molt bé;-)
Ens retrobem al GENEER...

La pluja no aigualeix la trobada de residències

Ens encanta la trobada de Residències i Centres de Dia de la Garrotxa, és un moment de retrobaments amb gent i companys que fa temps que no veiem!

ESPECIAL 50è ANIVERSARI

Aquest és l'ESCRIT FET PER DIFERENTS TREBALLADORS DEL CENTRE que es va llegir durant el dinar de la festa:

Ja fa 50 anys que es va fundar, i amb molt d'esforç les germanes van començar un projecte molt engrescador de molt treball i dedicació. (Adriana)

Un projecte ambiciós, amb serveis de clínica, residència per gent gran i guarderia infantil, pensat per cobrir les necessitats d'Olot i comarca. Com us podeu imaginar són moltes les persones ateses al llarg d'aquests anys, jo mateixa vaig venir a la guarderia; qui ho diria que avui estaria treballant aquí! (Loli)

Des d'aquell 1969 quan tot va començar, les germanes ja eren de sobres conegudes com Les Vetlladores. Durant aquests 50 anys ens heu transmès uns valors tan importants com el servei a les persones, l'acollida, el respecte i la humilitat. (Montse P)

Tots els que formem avui la gran família del Tura continuem amb aquests valors i tenim cura dels nostres residents el millor possible. (Engràcia)

Al llarg d'aquests anys han anat passant residents i famílies i cadascun d'ells ens ha teixit un bonic record. (Mònica P)

I tots els anys treballats aquí han suposat un aprenentatge, no només de la pròpia feina com a professional, sinó també de valors; uns anys treballats que han passat com una exhalació i que han convertit aquesta casa no només en un lloc on venir a desenvolupar una tasca, sinó un lloc on viure, on compartir, on col·laborar i on ajudar a altres persones a ser millors, convertint-te a la vegada en millor persona també. (Mònica G)

Avui: experiències, sentiments, records... La suma de petits esforços repetits dia a dia han dut a la Residència Santa Maria del Tura a celebrar 50 anys. I demà ...? Esperem que els dies que han de venir ens permetin seguir somiant, engegar nous projectes, assolir reptes i crear noves oportunitats per seguir treballant i aconseguir complir-ne 50 més. I qui sap, potser, molts i molts més! (Carme N)

Com si fos ahir, però ja han passat cinquanta anys, del funcionament d'aquesta casa.

El 16 de març del 1966, es va col·locar la primera pedra de l'edifici.

El 7 de maig del 1969, van començar les obres del campanar de l'església, (pocs dies abans de la inauguració de l'edifici).

El 8 de juny del 1969, inauguració oficial de la casa, que constava d'una clínica i també d'una guarderia.

El 19 de juny del 1969, es va dir la primera missa, a la capella del centre.

L'any 1992, desapareix la clínica, i es converteix en residència geriàtrica, que amb moltes millores, molts canvis, i amb bons fets, es la residència que ara podem gaudir. (Àngel F)

SOM AQUÍ I ARA, SOM EL RESULTAT DE LA FEINA FETA DURANT 50 ANYS.

Som aquí per afrontar nous reptes, des del servei i l'acollida que ens caracteritza i des del respecte i l'humilitat cap als altres.

Som aquí amb i per vosaltres, i sense cap dubte, som aquí gràcies a la confiança que ens doneu cada dia des de fa tant temps.

Gràcies, mil gràcies per aquesta confiança! (Montse V.)

Actes per a tots els gustos!

Dissabte al matí es feu la presentació oficial davant la premsa, tot seguit missa i s'acabà amb un pica-pica d'excepció.

Durant el dinar es va fer algun parlament i van ballar els nostres capgrossos! El menú d'aquell dia va ser

escollit per votació popular dels propis residents.

I a la tarda en un emotiu acte es va poder homenatjar a gent emblemàtica del centre:

La Sra. Maria Branyes per ser la persona de més edat, la Sra. Tresa Garcia; perquè en aquests moments és la resident més antiga de la casa i a la Germana Josefa Úbeda amb 32 anys d'antiguitat a Olot.

També escoltar les boniques cançons del besnéts de la Sra. Maria Espona

El diumenge al matí la festa continuava amb la visita de la Tuna

Barcelona i els
colorits i animats balls
de la Marboleny

I acabem la festassa
amb la Coral Croscat,
i la seva cantada de
primavera que
compartí amb la coral
de “la casa da
Misericòrdia” de
Portugal.

Història de vida

MARIA CABANES I ESPIGOL ENS EXPLICA LA SEVA HISTORIA DE VIDA AMB TOTS ELS ETS I UTS

Nascuda a Castellfollit l'any 1928, la família s'estava amb una casa molt propera a l'església del cingle, era can Cabaniques. Encara recorda que al poble s'hi estava d'allò més bé, tenia de tot: rentador, hi havia monges, dues fàbriques, la pedrera i tothom si guanyava la vida.

Recorda amb nostàlgia com en aquella època tot el veïnat s'ajudava, allà on no arribava un ho feia l'altre. Malauradament però, no tot eren flors i violes, el tema dels estudis va quedar marmat, primer per la guerra i després per la postguerra, on s'havia de fer jornal si o si, si no es volia passar gana.

Es va casar de ben joveneta i va tenir en Miquel, casa seva era com "cal cucut", ella filla única, el fill també sol i ell també només ha tingut una noia, la Sandra d'aquí en parla amb una total admiració. Serà perquè la noia s'ha espavilat d'allò més i hi està ben adaptada en un país tant llunyà com Anglaterra?

Però tornem als orígens: va treballar molts anys a una fàbrica del barri de baix (es coneixia com la fàbrica ella). Portava les continues i com el nom indica la feina no s'acabava, ella feia fil, un fil que amb els anys perdia qualitat i cada vegada es trencava més per tant no podia pas seure. La fàbrica era d'aquelles que anaven amb una resclosa i els motors a tot tai... com més de pressa les feien anar més problemes hi havia... tot plegat per acabar tancant.

La Maria és d'aquella gent que amb treball i constància ha aconseguit arribar ben lluny. L'any 80, diu ella, quan ja teníem la casa del poble ben arreglada, i mira que vam estar fent-la anys i de mica en mica, se la van vendre per anar a Olot. Aquí continuaria menant l'hort i tenint més de 50 testos amb flors i geranis de tot tipus per cuidar. No deixaria per res del món el ganxet i les puntes que és lo seu! Sempre porta alguna peça feta per ella mateixa, li agrada, és d'aquell temps en què si volies alguna cosa t'ho havies de fer, i ella d'això en sap molt.

De jubilada va passar moltíssimes tardes al casal sant Jordi jugant a cartes de tot tipus i amb gent ben diferent. El marit anava a caminar amb els companys i ella passava l'estona envoltada de gent al casal. Ens confessa que va guanyar més d'una copa.

Als seus 90 anys la Maria ens parla, com si ho estigués vivint ara mateix: totes les trifulgues i dificultats que ha hagut d'anar superant, i tot i que tots sabem que és una dona molt valenta ella ho atorga a la unió de la família, amb qui sempre ha pogut comptar.

Fa 11 anys que és vídua, i fins fa ben poc vivia sola a casa. Després d'una fractura de fèmur, va decidir que no volia tornar-hi, que ja ni havia prou de complicacions. Va ser ella mateixa qui va demanar per anar a una residència i entre rialles ens diu que vol morir aquí. Nosaltres li contestem no pas encara, almenys a la sala i durant l'entrevista no cal;-)

La veritat és que diu que està al cel, i sembla que no té pas intenció de morir, aquí hi ha moltes coses per fer i en bona companyia... per tant l'autèntic cel haurà d'esperar per acollir a una dona tant entranyable. Gràcies Maria per la teva energia i ganes de fer!

Entrevista a la Zaida,

la nostra princesa mora.

Nascuda a Logronyo, terra de vins (per motius familiars) la protagonista d'aquesta història és una dona de 46 anys que ha dedicat gran part de la seva vida laboral a l'hostaleria, una crac de les safates capaç de carregar piles de plats i gots sense problemes...

Ara fa un any va voler fer un gir professional a la seva vida, i entrà al centre per apuntar-se al Curs de auxiliar de geriatria que munta SOC i la sorpresa fou que l'agafaren per treballar com a gestora de l'office del primer pis. Per tant, ella organitza, gestiona, distribueix i prepara i neteja tota la paramenta necessària per esmorzars i dinars. Això vol dir per exemple: que sap què esmorzen tots i cada un dels nostres residents! I de fet; la posem a prova, sense avisar-la, i li preguntem què és el que menja de bon matí x persona i ens diu com qui res: *6 galetes, 1 fruita, 1 melmelada i el cafè amb llet*. I així ho encerta fins a tres residents més.

D'arrels garrotxines ens explica que la seva iaia era molt coneguda aquí, era una gran cosidora, que durant molts anys va col·laborar en cosir els vestits de paper del ball pla de sant miquel. Es veu que també escrivia poemes, una afició que ella ha heretat i esperem que comparteixi amb nosaltres.

I parlant d'aficions ens diu que de joveneta era bastant aventurera i ens ho demostra quan diu que feia trial pel bosc o escaldada. Diu que amb els anys ha posat més seny.

De l'entrevista destaquem declaracions seves tant boniques i sinceres com:

Ara que ho he descobert, la gent gran m'agrada molt! Diu que aquesta ha estat la feina més *gratificant que mai ha tingut*, i és que aquí se sent molt a gust amb tothom.

I per part dels assistents a l'entrevista, dir que tots vam riure i agrair les seves paraules, que trobem important conèixer-nos amb més profunditat, ja que sí, que ens veiem cada dia però moltes vegades costa que traspassem les parets de la residència i ens obrim a aquell que tenim a tocar.

Gràcies Zaida per fer-ho possible ;-)

RACÓ DE TERÀPIA OCUPACIONAL

AQUÍ US DEIXO UN RECURS DE LA HISTÒRIA DEL CENTRE

La presència de les Religioses de Sant Josep de Girona, a Olot, data des de l'any 1885. Són diverses generacions que ha conegut la presència de les Religioses i s'han beneficiat dels seus serveis. La llavor plantada per les primeres Germanes va donar fruits abundants; un grup de set joves olotines, desitjoses de viure l'entrega al Senyor com consagrades, escolliren adherir-se a l'Institut fundat per Maria Gay i Tibau, morta l'any anterior. La vetlla de malalts a domicili i atendre centres hospitalaris era la seva dedicació.

A principis de la dècada dels seixanta, gràcies a la gestió de la germana Rosa Congost i Taradell es va iniciar el projecte de la construcció d'una clínica, residència i guarderia infantil. El 16 de març de 1966 es posava la primera pedra, però la inauguració del nou edifici Santa Maria del Tura no tingué lloc fins al 8 de juny de 1969. Transcorregut un temps, l'Institut va anar deixant els serveis de guarderia i també els de clínica. L'any 1992, es decidí de dedicar tot l'edifici a residència geriàtrica, per atendre a les creixents peticions de la població d'Olot i comarca, pel que es van haver d'adaptar totes les instal·lacions.

Des de llavors ençà la residència geriàtrica, de titularitat privada però amb finançament mixt (públic), sempre sota la direcció i gestió de l'Institut de Religioses de Sant Josep de Girona ha anat millorant en infraestructures, serveis i atencions.

Actualment, la Residència Santa Maria del Tura, ofereix places privades i públiques. També disposa de places privades de Centre de Dia. Està situada al bell mig de la ciutat d'Olot, i un dels seus distintius és la privilegiada situació, que facilita la sortida dels residents a zones de passeig molt properes.

La ubicació, les instal·lacions i el seu equipament fan del centre un espai atractiu, segur i confortable per als residents i les famílies. Juntament amb l'equip humà, el servei religiós i el model assistencial centrat en la persona, han esdevingut un senyal d'identitat a la comarca.

DOLORS PACHECO (Terapeuta Ocupacional i resp. del voluntariat del centre)

Calaix de sastre:

50 ANYS SEPAREN AQUESTES DUES IMATGES

2019

A dalt l'actual comunitat amb la germana Fidela Alonso com a superiora de la comunitat (la primera començant per l'esquerra, de la fila superior) i a baix la gna. Angeles Portugal i la germana Gurnés, al darrera de les autoritats locals.

1969

En Pere Compte ens recorda un bell poema
anomenat **LA GINESTA**, una planta que la majoria dels
nostres residents associen a la confecció de les alfombres de
Corpus

Floriu, floriu, ginesteres,
dalt dels monts, davant del mar,
enceneu's-e com fogueres
al sagrat de cada llar.

Les fogueres catalanes
ja flamegen dalt del cim:
son les flames sobiranes
d'aquell foc que tots tenim.

Per la costa, a grans esteses,
tot el ginestar fa llum:
les candeles són enceses,
totes flaire i sense fum;

una llum que llença flaire
des dels monts avall del mar,
i de l'aire en fa el nostre aire
que és tan bo de respirar.

En la flor de la ginesta
Catalunya m'ha parlat;
m'ha parlat de la gran festa
de la nostra llibertat.

DE JOAN MARAGALL

Vicenç Sabater ens presenta el 2on i últim capítol de un “Curioso” sumario histórico

El 4 de copas me representan 4 santos del calendario que son: San Tomé, Santo Tomas, Santo Domingo y San Toribio. El 4 de bastos considero los 4 doctores de la ley y el 4 de espadas me representan los 4 evangelistas que fueron a predicar a las 4 partes del mundo. Al contemplar el 4 de oros y 5 de espadas me hace meditar en los 9 misterios gloriosos de María Santísima. El 5 de bastos en igual número de dolores que sufrió la madre de Jesucristo. El 5 de oros me representan las 5 llagas del Redentor como igualmente el 5 de copas me llega a considerar hasta qué grado tuvo que apurar nuestro Señor Jesucristo el Cáliz de la amargura. El 6 de copas y de oros me hacen contemplar la penosa marcha de Jesucristo por la calle de la amargura con la cruz de acuestas. El 6 de bastos y de espadas me hacen considerar los 12 apóstoles. El 7 de bastos considero los mandamientos de la Santa Madre de la Iglesia que son 7. En el 7 de copas pienso en las 7 palabras que el Señor pronunció en la Santa Cruz. El 7 de espadas me representan los 7 dolores que traspasaron el corazón de María como así mismo hallo la representación de los 7 pecados de las capitales en los 7 de oros. Las sotas de bastos, oros y copas las 3 Marías. El caballo de espadas, el judío que dio la lanzada a nuestro Señor Jesucristo después de muerto. Los caballos de copas, oros y bastos se me figuran los 3 reyes magos que vinieron de Oriente a adorar al niño de Jesús en el portal de Belén. En los 4 reyes contemplo 4 columnas del templo de Salomón. Preguntado ¿Cómo en todas las barajas estaban representados los misterios, menos en la sota de espadas que no había nombrado como las demás dijo? Dijo:

Que como la referida carta se parecía al sargento primero de su compañía no quiso meterla en los sagrados misterios. Con esto termino su declaración siendo absuelto de toda culpa y agraciado con los señores jefes 3 meses de licencia temporal y 2 de paga en concepto de gratificación.

Fechado y firmado

Endevina endevinalla

Fotos d'abans
i gent d'ara.
Sabeu qui és?

~~retabas sneciV~~

CURIOSITATS D'EN XARLI

En Carles no en deixa passar ni una:
O és diumenge o som dilluns...

PER SOMRIURE DE L'ELISA HERRERA

Se ha provocado un incendio en el zoo... sospechan de las llamas.

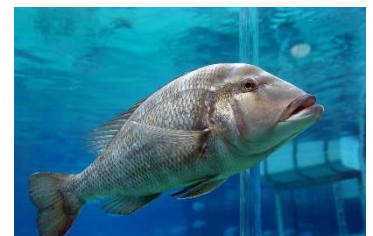
Mueren varios matemáticos... se cree que por un ajuste de cuentas.

Hombre deja a su mujer culturista por una zaragozana... más vale maña que fuerza.

La NASA sufre un corte de presupuestos... se ve que no están para tirar cohetes.

Agotadas las existencias de cigarrillos en el país... se teme que la gente pueda pasar apuros.

Aparece un pez en una sala de cine... se podría decir que era un mero espectador.

ACTES DE COMIAT des del mes de febrer

JOSEP FAJA MASOLIVER

L'hem pogut conèixer molt poc, ja que la seva davallada ha estat molt ràpida. Aquí, tot i els seus mals, sempre li hem vist un petit somriure als llavis. La família va estar molt pendent d'ell fins al final. Desitgem que descansi en pau.

BALDOMERO BIARNÉS IGLESIAS

En Mero, el nostre últim llop de Pastorets, que tot i no tenir-les totes es va voler implicar en una obra teatral. Es va adaptar ràpidament a la vida del centre. No ens esperàvem que ens deixés tan aviat. Desitgem que descansi en pau.

JUANA MANJÓN MUÑOZ

Amb el seu caminador plegable, i amunt i avall tot el matí per a atendre els diferents tractaments, aquest és el record dels qui han conviscut amb ella. Tanmateix, en els últims temps, va haver d'estar molt a la seva habitació per les moltes dificultats de salut i els seus alts i baixos. Ara de ben segur ja descansa en pau.

FRANCISCO PLANELLA ESPAÑA

Tothom recorda el seu tarannà independent i autònom, el cuidador de la Perla, que era la seva il·lusió. Aquí hi va estar com si fos casa seva, i disposava igualment del què necessitava. Però el seu estat de salut cada vegada més minvat i les creixents limitacions van accelerar la seva mort. Desitgem que descansi en pau.

TERESA COSTA COLOMER

Sra. menuda i fràgil, així recordem a la sra. Teresa, que feia poc temps que vivia aquí a la casa. La seva davallada va ser molt sobtada, però dintre de tot, es va adaptar a viure aquí amb nosaltres. La seva filla i el seu gendre la visitaven cada dia i la van acompanyar fins al final. Desitgem que descansi en pau.

NOTES FINALS

Volem donar molts ànims al nostre mossèn Ramon Bosch en un moment en què esta delicat de salut i en què esperem superi ben aviat.

I donem la benvinguda a la Mònica Exposito, que la vam tenir de pràctiques ara fa uns mesos i al acabar la carrera d'Educació social l'hem fitxat per cobrir les tardes de dilluns a divendres. Reprenent activitats i tallers tant emblemàtics com la Coral d'en Fulgenci (els dilluns), tertúlia amb en silvestre (els dimecres) o taller creatiu amb la Rossi (cada dijous a la tarda). Entre moltes altres activitats!

LES OBRES DE LA 4RTA SEGEUIXEN A BON RITME
Disculpeu les molèsties.

QUI ARRIBA I QUI ENS HA DEIXAT

Ingressos	Baixes
RENDON SEGURA, CEFERINA MERCEDES PALOME GIRONES, JAUME GRATACOS FERNANDEZ, MARGARITA TARRES SUY, DOLORES FIGUERAS XUCLÀ, JOANA BRAVO BERROCAL, M.JOSEFA FAJULA BOSCH, PERE FORTET PRAT , MONTSERRAT VILA FREIXA, MARGARITA ESPUÑA PAIRO, JOSEP QUER VERGES, ANASTASIA	COSTA COLOMER, TERESA MANJON MUÑOZ, JUANA GARCIA GARCIA, ELENA (marxa a domicili) PLANELLA ESPUÑA, FRANCISCO GRATACOS FERNANDEZ, MARGARITA (marxa a domicili) FIGUERAS XUCLÀ, JOANA / passa a CD GUINÓ MASDEVALL, PILAR QUILES OTERO, M.DOLORS (trasllat) COROMINAS SALA, MARIA RENDON SEGURA, CEFERINA MERCEDES /alta FAJULA BOSCH, PERE BRAVO BERROCAL, MARIA (marxa a domicili) HERRERO RUIZ, TOMAS

Agenda dels propers actes especials:

Juliol

Els dimarts a la tarda : Musicoteràpia al porxo

Els divendres: tarda de petanca

Dia 16: Sortida a Marina, anem a Torre Valentina!

Dia 23: ball de l'envelat

Dia 26: final del campionat de Petanca

Agost

Els divendres: tarda de petanca

Dia 22 al vespre: Cinema a la fresca

Gràcies, com sempre, per fer-ho possible ;-)

